

Nemuritor

M Horlaci

bat la uşa cuvintelor
îmi răspunde o bătrână
cade peste bordei
lumina eminesciană
singur
luceafărul arde
într-un colţ
portretul zâmbeste
nemuritor
păsesc înăuntru
file îngălbenite cu miros de tei
si cafea
ferestrele fumurii
ca niste gânduri
orchestrate,
aveau ochi
un amor trist
ucis inainte de vreme
surâde
pătat
sărmanul de mine
sertarul cu amintiri
închis
rămâne o vrajă
de zei condamnată
la un priveghi veşnic
citesc gândurile scrise
mă scriu odată cu ele
bătrâna
schimbă busuiocul de la icoana
cu gust amărui
inima altar
unde literatura
la sfat cu zeii modelează
în noi
pe Eminescu.